

maa anses for at være det mindst Mulige: Anlægene ved Knudshoved og Galskov og Anskaffelsen af et Dampskib, som forøvrigt ogsaa kan anvendes til den øvrige Transport over Beltet, vil det ikke være nogen uforholdsmæssig stor Udgift for Statskassen at træffe saadanne Foranstaltninger, hvorved en dog taalelig Forbedring i disse Forhold kunde indtræde.

Indenrigsministeren (Tobiasen): Jeg tror, at det er rigtigt, af Hensyn til den fremtidige Diskussion, at give en lille Oplysning med Hensyn til, hvad der sidst blev ytret af det ærede Medlem. Da der blev nedsat en Kommission for at tage samtlige disse Forhold under Overveelse, og denne Kommissions Arbejde først kom til at foreligge for Regjeringen saa sent, at den først i Begyndelsen af denne Samling kunde gjøre det høje Thing bekendt med Indholdet af den, var der jo ikke Tid til, hvis man vilde fremme denne Sag, med andre Ord ikke vilde lade Tiden gaa tabt, at fremkomme med et Forslag om Isforholdenes Forbedring, naar man ikke vilde gaa saa vidt, som det nærværende af Kommissionen givne Forslag gjør. Der maatte altsaa gaa en ny og anden Overveelse forud, inden man kunde komme til Rigsdagen, idet der altsaa maatte foreligge et modificeret Forslag, hvorpaa Regjeringen kunde støtte sin Begjæring om en Pengebevilling til Rigsdagen for at træffe disse mindre Foranstaltninger til at gjøre Istransporten over Storebelt taalelig. Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i, at der burde opføres nogenlunde hensigtsmæssige og vel indrettede Opholdssteder for de Personer, der skulle overføres paa hver Side, og burde indrettes et Anlægssted for et isbrydende Dampskib paa hver Side og anskaffes et isbrydende Dampskib; dette er dog Ting, hvorved jeg tror, at man kunde gjøre Istransporten saa lempelig for dem, der skulle befare Beltet under Isforhold, at det i ethvert Tilfælde maa anses for at være noget af det Bedste, man med en passende Udgift kunde gjøre under de bestaaende Forhold. Et saadant Forslag kunde jeg imidlertid ikke lade begrunde og ubearbejde med fornødent Overslag fra Midten af Oktober til nu. Jeg maatte indskrænke mig til at meddele Thinget, hvad Kommissionen mente om den Ting og dernæst, bygget paa Kommissionens Udtalelse, at forelægge for Dem, hvad jeg anser for langt vigtigere, nemlig en virkelig og fund Udvikling af de vigtigere Kommunikationsforhold, de ordinære Kommunikationsforhold, og endelig til næste Aar — paa Postbudgettet sandsynligvis — forelægge et Forslag til, hvorledes man paa en hensigtsmæssig Maade kunde ordne Isovergangen, idet det efter den bestaaende Ordning har været Postvæsenets Sag at befordre Folk over Storebelt under Isforhold. Jeg har i Aar anmodet Thinget om en Bevilling til et Dampskib for at kunne forbedre Postens Materiale under ordinære Forhold, og jeg vilde til næste Aar

ønske, at man af Postvæsenets Overstus vilde give en Bevilling til at paabegynde Bygningen af et isbrydende Dampskib. Bort Naboland Sverrig, der i flere Henseender er stillet ved Overgange over Sunde paa samme Maade som vi, er slaaet ind paa denne Vej med Isbryderdampskibe. Jeg har set, at de med Held have kunnet passere Ien, selv temmelig tyk Is, med saadanne Skibe og jeg tror, at naar der indsamles en passende Erfaring, vilde ogsaa vi kunne faae noget Gavnligt til en passende Pris ved at ordne Sagen paa den af mig nævnte Maade. Jeg skal tillade mig at gjøre det eventuelle Udvalg bekendt med, hvorledes Isvintrene fordele sig, og i hvor lang Tid de vare; der er Optegnelser i den Henseende fra ikke saa Aar, og ærede Medlemmer ville se, at det er et langt ringere Antal Aar, i hvilke der er Istransport, saa at det vilde være urimeligt nu at gjøre store Udgifter for Istransportens Skyld, som maaske ville vise sig i de første 4—5 Aar ikke at komme til mindste Anvendelse. Saar, hvor vi jo f. Ex. have havt Frost, og hvor der paa flere andre Steder f. Ex. i Kiel har været Isforhold, saa at man ikke har kunnet seile til Kiel, har der ikke vist sig Spor af Standsning i Transporten over Storebelt og hvis man havde gjort den store Udgift for de 3 Aar, der tilbels ere passerede, uden at vi have havt Istransport, vilde det have været en Udgift, som man med stor Betænkelighed vilde have set tilbage til; thi vi maa jo stadig erindre, at det ikke er Smaapenge, der tales om, naar der skal anskaffes et Skib, og der skal lægges to Pirrer i Bandet paa begge Sider. Det er jo for de ekstraordinære Forholds Skyld, at man gjør denne Udgift, medens man vilde være kommen til at lade de ordinære Samsædselsforhold hvile, naar man havde fordret en saadan Udgift, som vilde gjøre det umuligt for Statskassen at skaffe Penge til det virkelig Nødvendige og virkelig Frugtbringende.

Bojsen: Ja, med et lykkeligt Sind kan man jo troste sig med, at der ingen Isvinter kommer herester, men opleve vi først en saadan, vilde vi beklage, at der ikke er truffet de fornødne Foranstaltninger for at gjøre Tilstanden saa taalelig som muelig. Jeg tror, at vi ofte have haft Leilighed til at beklage Kommissionsarbejder, forsaavidt som de forsinke en Sags Udførelse; i dette Tilfælde er der jo dobbelt Grund til at beklage Kommissionens Arbejde, fordi den ikke alene har forsinket Sagen, men stillet sit Arbejde saaledes, at det skal gøres om igjen, saa at altsaa dens Arbejde i sin nuværende Skikkelse kun kan være skicket til at stræmme bort fra at gjøre Noget for Transporten over Storebelt, idet det er stillet op med en Fordring paa et Par Millioner, hvad der ikke synes at være synderlig tiltrækkende. Hvad imidlertid angaar disse Foranstaltninger, som der vil være Tale om at træffe, da ere de af to Arter, for det Første saadanne, der nærmest ere be-